

melyek valósággal beleolvadnak Zola zseniális művébe. — A Korzó-nagymozgó igazgatósága kéri a közönséget, hogy a *Germinal* következő előadásaira a jegyeket már a nap-pali pénztárnál szerezze be, mert este esetleg hiába fáradna el a színházhoz.

Szervezkedjenek a szegedi asszonyok!

— Nem kell tünni az élelmiszerdrágaságot. —

(*Saját tudósítónktól.*) Abba már kezdünk beletörödni, hogy nincsen pénz, de az a probléma mégis megoldatlan, hogy azt a pénzt, ami mégis van, *hogyan osszuk be gazdaságosan?*

Mi, férfiak, meglehetősen hidegen, sok nemtörődomséggel megyünk el a kérdés mellett, mert az asszonyok dolga, nem a mi dolgunk. Mi oda adjuk minden hónap elsején a pontosan kiszámított koronákat, a többihez semmi közünk. Tudjuk, hogy a drágaság egyre nagyobb, hogy az élelmiszeruzsorának mincse határa, de viszont megkivánjuk, hogy speciel a mi feleségünk két korona árát tudjon vásárolni egy koronáért.

Tény az, hogy a piacra kimenő asszonyban ösztönös eleveenséggel él az az ambíció, hogy a lehető legolcsóbban vásároljon, be is csapja a kofát. Sokan azt is mondják, hogy amelyik asszony nagyon szereti az urát, az nagyon olcsón vásárol. Vagy inkább megfordítva: *a piacon lehet megtudni, hogy melyik asszony szereti igazán a férjét.*

Nem ismerünk asszonyt, aki nem szeretne vásárolni, most azonban megtörténik ezer és ezer háznál az a csoda, hogy a háziasszony kétségbeesve gondol arra, hogy mi mindent kell vásárolnia és hogy a pénz vásárló értéke kegyetlen módon megcsökkent. Két koronáért alig adnak ma annyit, mint tíz év előtt egy koronáért. A mindennapi szükségletek aránytalan drágulása nem normális.

Tapasztalatból tudja minden háziasszony, hogy az élelmiszerdrágaságot és a többi nélkülözhetetlen cikkek árának horribilis emelkedését a kalozkodó spekulánsok idézik elő, akik egyformán megkárosítják a fogyasztókat és a becsületes kereskedőket. Ezzel ma tisztában van már mindenki. Viszont azt is felháborodva tapasztalhatja minden háziasszony, hogy ezek a felelőtlen kufárok kitűnően vannak szervezve, maguk a kipróbált becsületesek is tehetetlenek a nagy reklámmal dolgozó, tisztességtelen konkurrenciával szemben. Ebben az egy pontban kereskedőink is hibásak, mert nem akarják teljes értéke szerint elismerni a nyomtatott betű szuggesztív hatását és nem használják fel a reklám hatóerejét. Mert azt csak nem lehet elképzelni, hogy ha a reális árakkal, tisztességes árakkal dolgozó kereskedő is olyan gyakran és olyan terjedelemben hirdetné áruát, mint a spekuláns: a közönség nem tudna különbséget tenni a jó és rossz között. A fogyasztó feltétlenül a jónévű kereskedőhöz vinné a pénzét.

Azonban a becsületes kereskedő egymaga nem tudja megvédeni a háziasszonyok érdekeit. Kell, *hogy maguk az asszonyok álljanak harcvonalba*, tömörüljenek, szervezkedjenek az élelmiszeruzsora ellen, az elviselhetetlenül nagy drágaság csökkentése érdekében.

Mikor a feminista-kongresszus tárgyalásairól beszámoltunk, hosszabb cikk keretében foglalkozott a *Délmagyarország* azzal,

hogy milyen nagyszerű eredményeket ért Bécsben az Osztrák Háziasszonyok Egyesülete. Nagy örömmel üdvözlöttük a Budapesti Háziasszonyok Egyesületének megalakulását. Most ez a budapesti egyesület megkezdte működését, a budapesti háziasszonyok szervezkedtek, gyűléseznek és lehet, hogy a legközelebbi jövőben már a bécsihez hasonló siker fogja koronázni munkájukat.

Valahányszor egy üdvös, progresszív mozgalom megindul a fővárosban, a legelső között mindig Szegeden támad visszhangja. Szükség van is rá, hogy a szegedi asszonyok szervezkedjenek, mert hiszen a szegedi drágaság egyáltalában nem áll a budapesti drágaság mögött.

A fogyasztók szervezkedése alatt nem azt értjük, hogy háziasszonyaink alakítsanak fogyasztási szövetkezeteket, mert Magyarországon az ilyesmi nagyon kockázatos vállalkozás, a szaktudást nélkülöző, laikus vezetők a legjobb akarat mellett is tönkreteszik a fogyasztási szövetkezeteket.

A szegedi asszonyok szervezkedésének az volna a célja, hogy együtt, nagy tömegekben vásárolva biztosítsák a tisztességes kereskedők ekszisztenciáját, jobb árukat követhetnek és befolyást gyakorolhatnak az árakra. *Propagandát csinálhatnak a legszükségesebb tárgyak árának leszállításáért*, küzdhetnek a szándékosan félrevezető nevek, minőségjelzés ellen, a hamis mértékek ellen.

A gazdasszonyok egyesülete felvilágosításokat adna a legjobb beszerzési forrásokat illetően, felolvasásokat, előadásokat rendezne, röpiratokat adna ki. Küzdene a magas vámok, fogyasztási adók, szállítási díjak leszállítása érdekében, a kartellek hatalma ellen.

De nem csak az élelmi cikkek árának csökkentését tudnák kivinni a szegedi háziasszonyok, hanem a tömeges fogyasztás biztosításával azt is el tudnák érni, hogy szervezettük *tagjai a legtöbb kereskedésben 10—20 százalékos kedvezményben részesülnek.*

Égető szükség van rá, hogy az asszonyok ne csak jótékonysági és társadalmi egyesületekben tömörüljenek, *hanem megalakossák a maguk politikamentes, gazdasági egyesületüket is.* Ha ez a kifejezés: gazdasági egyesület, prózáinak hangzik is, nem kell megijedni tőle, nem kell féltetni az ideálokat.

A szegedi asszonyok tudják, hogy erős, céltudatos szervezkedéssel, a piac uralásai ellen folytatott elszánt küzdelmükkel milyen eredményeket, a háztartás büdzséjében mennyi megtakarítást értek el a külföldi háziasszonyok egyesületei. És mikor e sikereken felbuzdulva, Budapesten is önvédelmi harcra készülnek a háziasszonyok; hisszük, hogy Szeged fogyasztó közönségének s elsősorban a maguk érdekének védelmére megalakítják a szegedi háziasszonyok is mielőbb azt az egyesületet, mely a hatóság és közönség támogatása mellett felveszi a harcot a piac élelmiszerdrágasága ellen.

Elnapolják a reichsrathot? Prágából jelentik: A *Narodni Liszt* jelenti késő éjjel Bécsben föladott táviratban, hogy a lengyel klubnak tegnap a parlamentben tartott tanácskozása után az a hír terjedt el, hogy ha a rutének obstrukciója tovább tart, számolni kell azzal, hogy a reichsrathot a *jövő héten föl-osztatják.* Ugyanezt a hírt közli a *Prager Tagblatt* is.

Vizsgálat a monarchia ellen?!

— Szerb híresztelés. —

(*Saját tudósítónktól.*) Franciaország szereplése kissé érthetetlen kezd már lenni. Mindinkább beleakar avatkozni a balkáni ügyekbe. Csak természetes, hogy az elégedetlen Szerbia kapva-kap az ilyen jóakaratu érdeklődésen. Belgrádi politikai körökben biztosra veszik, hogy *Franciaország*, noha tudomásul vette Ausztria és Magyarország ultimátumát, *teljesen megőrizte akciószabadságát.* Hir szerint *Franciaország vizsgálódott fog indítani az ultimátum megokolására vonatkozóan.* A lapok azt a hírt közlik, hogy Franciaország közölte a szerb kormánnyal, hogy Ausztria és Magyarország eljárását legutóbbi demarsa alkalmából *helytelenül és csak föntartással* vette tudomásul.

Ime, ilyen dolgokat próbálnak Belgrádban. És Franciaországban szintén ilyen hangon írnak a lapok, telve a monarchia iránt való gyűlölettel. Érdekes és kellemetlen — hisz Szerbiának nem kell egyéb, csak ilyen nagyhatalmi ugratás és rögtön harcrakészül. Harc ugyan nem lesz, manőver és kellemetlenkedés azonban könnyen lehet. Amint a múlt példák olyan szépen bizonyítják...

A mai napon még ezek a jelentések érkeztek:

Belgrád, október 23. Politikai körökben biztosítanak arról, hogy a francia külügyi hivatal értesítette a kormányt, hogy Franciaország ugyan tudomásul vette a monarchia ultimátumát, de teljes akciószabadságát azért föntartotta magának. Franciaország meg fogja vizsgálni azokat az okokat, amelyek a monarchiát az ultimátumra állítólag kényszerítették. *Olasz* lapok hangsúlyozzák, hogy a konfliktus az olasz-szerb szimpátián nem változtatott, mert *a monarchia akciója elszigetelt volt és az olasz kormánynak nem is volt róla tudomása.*

Athén, október 23. A görög-török béke-delegátusok tegnapi ülésén több fontos pont-ra *megegyezés* jött létre. A béke-delegátusok ma délután tartották utolsó ülésüket.

Szófia, október 23. A *Vecserna Posta* ma azt követeli, hogy a bolgár tornászok a laibachi tornászkonferencián csak akkor vegyenek részt, ha a szerb és montenegrói tornászok nem mennek el a konferenciára.

— A derék bolgár tornászoknak — írja a *Vecserna Posta* — nem lehet többé semmi dolguk a *szlávok árulásaival!*

Fiume, október 23. A Szkutariában funkcionált nemzetközi őrség feloszlata után *Burley* angol admirális, a szkutarii őrség parancsnoka tegnap délután Cattarón át Fiuméba érkezett és vasuton Velencéig, innen pedig Angliába utazott. *Barry* Richard lovag altengernagy, volt haditengerészeti akadémiai parancsnok, aki szintén Szkutariában tartózkodott, szintén visszatért állomás helyére.

Cetinje, október 23. A montenegrói szkupstinát november elsejére hívták össze. A kormány fontos törvényjavaslatokat fog a szkupstina elé terjesztetni, amelyek között legnagyobb figyelmet érdemel *a montenegrói hadsereg újjászervezéséről szóló törvényjavaslat.* A hadsereget modernül át fogják alakítani és valószínűleg *a békelétszámot is föl fogják emelni.* Egyidejűen törvényjavaslatot terjesztenek elő Bécsben, Pétervárott és Belgrádban létesítendő követségekről és az új diplomáciai hivatalok a jövő évi január elsején már meg is kezdik működésüket.

Bécs, október 23. *Wied* Vilmos herceg, akinek az albán fejedelmi trónra a legtöbb kiáltása van, a jövő hét elején Bukarestből Bécsbe érkezik és találkozni fog *Berchtold*